

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: *Hová lett a tavalyi nyár?*

Forrás:

Tőzsdei Hírlap

Osztályozás

Tárgy

308

Hely

Idő

1924

Személy

3m

1924. 7. 3.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(O)

Hová lett a tavalyi nyár?

Csendes a Váci-utca — Nincs élet a Ritzben, a Gerbaudben, az éjszakai mulatóhelyeken

Korunk hőse, a divatos fiatal ember, tegnap meglátogatott. A nadrágján a bűg már nem volt olyan éles, külseje nem volt oly gondozott, mint tavaly ilyenkor, nyáron. Nem illatosította magát loriganral, harisnyája már nem volt atlátszó, pókháló finomságu selyem, de azért mégis elegáns volt. Jól öltözött. A divatos fiatal ember panaszkodni jött, bepanaszolni a tőzsdei lanyhaságot, visszaemlékezni a múlt-
ra, tavalyra, a tavalyi haussera.

— Tavaly ilyenkor, — kezdte — emlékezel-e, eleven élet pezsdült a városban, automobilon száguldottak, a fiakkerek még hordták a mágnásgyerekeket, a lipótvárosi dandykat, színésznőket és a még divatosabb színésznővendégeket. Minden szórakozási hely zsufolva volt, a mulatókban előre elkelték a jegyek. A színházakban akármilyen rossz darabot adtak, nem lehetett jegyet kapni, a ruhákat csak úgy hármával, négyesével rendelték a hölgyek. A százezer koronás kispénz volt csak, a nadrágzsebekben nem százezresek, hanem milliók feküdtek.

Busan mutatott a ruhájára:

— Ha ránk néz az ember, még azt hiszi, hogy van pénzünk, pedig ez a ruha s a legtöbb ruha, még tavalyról való.

Beszélt még hosszasan, de mit untassam önöket, dicsérte a tavalyi nyárt, ezt a felejthetetlenül szép

amikor a Magyar hitel egymillió korona körül állott, a Kereskedelmi bank pedig elhagyta a kétmillió koronát. Soha sem is gondoltam volna, hogy *egy tőzsdebizományos olyan szép himnuszokat tud dalolni a multról, mint a divatos fiatalember és olyan panaszos elégiákat tud sirni a jelenről, mint tette ő.*

Ne tessék gondolni, hogy nagyon megsajnáltam a fiatal embert, de utána jártam panaszainak, megfigyeltem egy napig a pesti életet, hogy mennyivel más az idén, mint volt tavaly. Délben benéztem

a Váci-utcába

megfigyeltem az ismerős, az ismeretlen hölgyek, férfiak öltözködését, járását. Legjobban az lepelt meg, hogy sok konflis sétált keresztül a Váci-utcán, bennük hölgyek, a legdivatosabb pesti barátnők, mind konflisor, akik tavaly kétfogatun, felfujt pneumatikus fiakkereken vágattak. Ezek a hölgyek, akik tavaly még alig köszöntek vissza ismerőseiknek, most már mosolyogva üdvözölnek mindenkiket. Általában meg lehet figyelni, hogy új korszakhoz értünk, elérkezett a met-reszek alkonya. Az emberek örvendenek, ha maguknak van pénzük ruhát csiráltatni, örülnek már, ha egysze-

mélyes ebédjük vagy vacsorájuk arat kifizethetik. A Váci-utca hullámszik, sokkal többen sétálnak benne, mint tavaly. A séta nem kerül pénzbe, a legolcsóbb szórakozás.

A déli Gerbaud

már sokkal üresebb. A piros szalomban alig egypár ember, híres pesti nők, egyedül ülnek, a dohányzóban egy-két örök Gerbaud-fiatalember és fent a pultoknál akad még egy-két vásárló. Nyár van, meleg van, az embereknek nincsen pénzük, a divatos fiatalember, ha benéz a Gerbaudhoz, ugyancsak nem foglal helyet, odaszól a Palinak:

— Nem volt-e itt a Földes ur?
Csak azért kérdi, hogy benézhesen a Gerbaudhoz, amelyet úgy megszo-

A Ritzben

is lehet már asztalt kapni, nem kell semmiféle protekciót igénybe venni. Külföldiek, bankigazgatók, gentrik és egy-két nő foglal helyet az asztaloknál, a nagy ebédek, a négy-öt fogásos

étkezések kora megszűnt, a legtöbben husételt, téstát fogyasztanak és már nem szégyelik megnézni az étlapnak jobboldalán — az árakat.

A délutáni Gerbaud

zsufolva van. Ha idegen néz ki a ligeti Royal-pavillon elé, meglepetve látja az autók nyüzsgő hadát s azt hiszi, Párisban van. Lehet, hogy Londonra gondol, de biztos, hogy egy pillanatig sem hiszi, hogy egy legyőzött országnak gazdasági nyomoruságban szen-

vedő fővárosában van.

— Miért van zsufolva a Gerbaud? — kérdezhetik és a magyarázat egyszerű: Egy Gerbaud-uzsonna huszezer korona. Ezt azok, akik tavaly is mindnaposak voltak, még az idén is megengedhetik maguknak és azt mondják, ha már minden szórakozásukról le kell mondani, megtartják ezt a legolcsóbbat és mégis a legkedvesebbet, mindenki látja őket, ők is látnak mindenkit s nem gondolja senki sem, hogy kevesebb a pénze az idén, mint volt tavaly. Az automobilon pedig, a sok automobil, az még azoké, akik gazdagok, mert hiszen még ilyenek is vannak.

Este végigsétáltam

a dunaparti éttermeken,

a Ritz, a Hungária, a Bristol, kevésbé látogatott, sok az üres asztal. A ligetben is csak egy helyiség megy jól, a Gundel. A vacsoránál is igyekeznek az emberek minél egyszerűbben étkez-

ni. Az oursdeuvre-rek, pezsgőzések, rákok fogyasztása szünetel, annál több borjupaprikás és marhagulyás fogy. Megfigyeltem minden mozdulatát az embereknek, mielőtt belépnének egy vendéglőbe vagy bárhová is. Régebben a divatos fiatalember a nyakkendőjét igazította meg egy psilanderi mozdulattal, most ujabban a tárcájához kap,